

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Quod Christus verus sit Deus, etiam si Filius hominis appelletur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO
CHRISTI
431

πίνω οὐ πλὴν παρὰ γε τοῖς πλῆρω-
μύοις πῖνεν ὁπίζηται, ἢ παρ' ἡμῖν δὲ
μᾶλλον τοῖς ὀρθοῖς φρονεῖν εἰωθόσι,
πᾶσα πῶς ἀνάστη διδουενδύοτας εἰς
ἀλήθειαν ὁμολογεῖν, ὅτι θεὸς καὶ φύ-
σιν ὁ καὶ υἱὸς ἀνθρώπου δι' ἡμᾶς γεγο-
νάς· ἵνα μὴ τοῖς ἴσθ' πλῆρωμύων
ἐκλήμασιν ἐαυτῶν ἐπιέντες, ἀδω-
μῶν τὰ ἴσα φρονεῖν ἠρημύοι, καὶ μι-
κρὰ δόξαζοντες παρὰ Χριστοῦ, κατὰ
τὴν ἀμέλει κακῆνοι.

νθ'.

Φησὶ τοῦ Χριστοῦ οὐδὲ γὰρ ὁ πα-
τὴρ κενεῖ οὐδένα, ἀλλὰ πᾶσαν πλὴν
κρίσιν ἔδωκε τῷ υἱῷ ἵνα πάντες ἡμῶ-
σι ὁ υἱὸν, κατὰ τὴν ἡμῶσι πατέρα.
Ἐπάλιν, ὅτι ἐλέγχετο ἕρπῳ ὡς-
πρὸ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχων ζωὴν ἐν ἑαυτῷ,
οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχον ἐν
ἑαυτῷ· καὶ ὅσοις αὐτὸν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ
κεῖσιν ποιῆν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ὅστι.
Ἄλλὰ δὲ ποῦ καὶ ὁ μακάριος Δα-
βὶδ, ὅτι ὁ θεὸς κελίς ὅστι. γέγραφε
καὶ ὁ αὐτὸς μαθητὴς· εἰς ὅστιν ὁ νομο-
θέτης καὶ κελίς. ἐκουῖν πρέποι αὐ-
τῷ οὐχ ἕτερον ἢ τῶν ὄντων τὸ κρίνειν,
πλὴν ὅτι μόνον τῷ ὀπί πάντων θεῷ.
πῶς οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ τῷ υἱῷ ἀνθρώ-
που; εἰ μὴ οὐκ ὡς ἐνὶ τῷ καθ' ἡμᾶς,
πῶς ἀληθῶς λέγων· ἢ δόξα μὲν μου
οὐχ ἕτερον δώσω; θεοῦ γὰρ δόξα τὸ εἶ-
κριτίω. εἰ γὰρ δοῖς αὐτῷ τῷ υἱῷ, ἐκ ἕξω
γέρονε τὴν κελίαν αὐτὸς διὰ τὴν
ταυτότητα τῆς οὐσίας· ἐστὶ δὲ ὁ λα-
βὼν υἱὸς ἀνθρώπου· πῶς οὐκ ἄπειν
ἐναργές, ὅτι θεὸς μὲν ὅστιν ὁ λόγος
διὰ τὸ ἐκ θεοῦ πατρὸς ἀπορρήτων γλυ-
νησιν; ὁ αὐτὸς δὲ καὶ υἱὸς ἀνθρώπου
modo omnibus manifestum non fit, Verbum propter ineffabilem
illam ex Deo Patre generationem, Deum esse; idemque rursum,

Concil. Tom. 5.

ciusmodi ergo fidem exacturus
non sit, qualem errantes habent,
sed qualem nos tenemus, qui re-
cte sapere consuevimus; verita-
tem sequentes necessario fateri o-
portet, eum qui nostri causa fi-
lius hominis factus est, Deum esse
secundum naturam: ne videlicet
in errantium crimina ultro nos
abiicientes, per inscitiam illis si-
milis sapere, atq; adeo vilia quæ-
dam de Christo perinde ac illi
imaginari deprehendatur.

LIX.

Neque enim Pater, ait rursum ^{Ioan. 5. v. 22.}
Christus, *iudicat quemquam, sed
omne iudicium dedit Filio; ut om-
nes honorificent Filium, sicut hono-
rificant Patrem.* Et iterum, quod
modo dicebamus: *Sicut enim Pa- ^{Ibid. v. 26.}
ter vitam habet in semetipso, sic de-
dit et Filio vitam habere in semet-
ipso: et potestatem dedit ei et iudi-
cium facere, quia Filius hominis est.*
Canit alicubi beatus Dauid: *Quo- <sup>Psal. 49. &
74.</sup>
niam Deus iudex est.* Quin & qui-
dam quoque ex Christi discipu-
lis vnum iudicem, vnumque le- <sup>Jacob. 4.
v. 12.</sup>
gislatorem esse scribit. Ergo iudi-
candi auctoritas in nullum alium
conuenire potest, nisi in eum so-
lum qui est omnium Dominus,
hoc est, in Deum. Quomodo er-
go Filio hominis iudicium tradi-
dit? Nam si eam illi potestatem fe-
cit, tamquam vni nobis simili,
quomodo verax erit dum ait: *Glo- ^{1J. 48. v. 11.}
riam meam alteri non dabo?* Ad Dei
enim gloriam pertinet, iudicium
exercere. Si autem iudiciariam
potestatem Filio ita communica-
uit, ut ipse tamen propter substā-
tiæ identitatem iudicandi ius non
amiserit; & ille nihilominus qui
accepit, Filius sit hominis: quo-
modo omnibus manifestum non fit,

Q 9